

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 114/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

122/2009. (V. 6.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) komádi lakos panaszos 2009. február 5-én előterjesztett panaszát a 2009. május 6-án – dr. Kaltenbach Jenő elnök, testületi tag és dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv, a Debreceni Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor, ezért a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt a Debreceni Rendőrkapitánysághoz nyújtotta be panaszát 2009. február 5-én. A Debreceni Rendőrkapitányság vezetője 341-105/20/2009. P. sz. alatt értesítette a panaszost a rendőrség előtt megindult panaszjárásról, illetőleg arról, hogy a panaszos kérheti, hogy panaszát a Testület bírálja el. Az értesítés alapján a panaszos kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki. A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság – az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatára útján – megküldte a panaszt és az ahhoz kapcsolódó valamennyi rendőrségi dokumentumot a Testülethez, amelyet az 2009. március 11. napján érkezett.

I.

A panaszban sérelmezett rendőri intézkedésre 2009. február 4-én 15 és 16 óra között került sor, Debrecenben. A panaszos személygépkocsival haladt az úton, amikor arra lett figyelmes, hogy szirénázva követi őt egy rendőrségi gépkocsi, ezért a panaszos – a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) szabályainak megfelelően – megállt az út szélén.

A rendőrségi gépkocsiban két rendőr ült, egy férfi (akinek azonosító számát a panaszos feljegyezte) és egy nő, akik közül a férfi kiszállt és közölte a panaszossal, hogy gépjármű-ellenőrzés következik. A panaszos – a kellő tiszteletet megadva – szintén kiszállt a személygépkocsiból, annak hátuljához ment és átadta a kért okmányokat, amelyeket a rendőr rendben talált.

Ezt követően a rendőr közölte a panaszossal, hogy gépkocsijának hátsó rendszámtáblája sáros, amit a panaszos elismert, és közölte, hogy az első lehetőségnél le fogja mosni. A panaszos állítása szerint egyébként esett az eső és ő – hivatásánál fogva – tanyákat jár körbe, ahol az utcák sárosak.

A panaszos állítása szerint a rendőr közölte vele, hogy országos ellenőrzés van, és ma mindenkit meg fog büntetni. A panaszos ennek közlése hallatán meglepődött és kérte, hogy amennyiben a rendőr így dönt, akkor legalább legyen vele szemben méltányos, mivel Debrecen utcái is vizesek. A rendőr közölte, hogy tízezer forintra megbünteti a panaszost, vagy feljelentést tesz ellene. A panaszos sokallotta ezt az összeget, amire a rendőr – a panaszos szerint – azt válaszolta: örüljön, hogy nem húszezer forintra bünteti meg.

Időközben a rendőrnő is kiszállt a gépkocsiból, akinek a férfi rendőr mondta, hogy töltsse ki a helyszíni bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt.

A panaszos utasa is kiszállt a személygépkocsiból és kérte, hogy a rossz időre tekintettel legyen a rendőr elnézőbb a panaszossal szemben. A rendőr „magából kikelve ráordított, hogy nem kíván vele kommunikálni és azonnal üljön vissza a kocsiba.” A panaszos és utasa – a panasz szerint – a rendőr kiabálása miatt megijedt, a helyzet kínossá vált számukra, mivel az intézkedés közben még a rendőrségi gépkocsi megkülönböztető jelzése is villogott.

A panaszos agresszívnek tartotta az intézkedő rendőr fellépését, szerinte úgy bánt vele, mint egy bűnözővel. Közölte is a rendőrrel, hogy a következőkben elgondolkodik rajta, hogy a továbbiakban segíti-e ingyenesen a rendőrség munkáját szakértőként. A rendőr ezek után beült a gépkocsiba és telefonálni kezdett, míg a panaszos és utasa az út szélén álltak a tócsában.

Később a két rendőr kiszállt a gépkocsiból és közölték a panaszossal, hogy írja alá a papírt, amit a panaszos megtagadott, ezért a férfi rendőr megjegyezte, hogy a panaszos egy arrogáns ember, illetve, hogy ő megteheti azt is, hogy az első benzinkútig elkíséri őket, és lemosatja az autót vele. A panaszos ezért egy papírzsebkendőt az útszéli

tócsába áztatott és azzal letörölte a rendszám táblát, majd közölte a rendőrrel, hogy fogja őt jelenteni. Ekkor a rendőr ismét beült a gépkocsiba és telefonált, majd negyedóra múlva kiszállt onnan és visszaadta a panaszos okmányait. A panaszos kérte tőle, hogy mondja meg az azonosító számát, amire a rendőr azt felelte, hogy „nem látja?”.

A panaszos és utasa végül visszaültek a személygépkocsiba és elindultak a rendőrségre, hogy az intézkedő rendőr férfivel szemben panaszt tegyenek, miközben – a panaszos állítása szerint – a rendőrségi gépkocsi követte őket.

A panaszos a fentiek alapján kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki, illetve, hogy szerezzék be az arra vonatkozó adatokat, hogy a kérdéses napon Komádi, Debrecen és Nyíregyháza térségében milyen időjárás volt.

II.

A Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság a Testület részére megküldte az ügyben keletkezett valamennyi rendőrségi iratot, amelyekből a panasszal összefüggésben az alábbiakat lehetett megállapítani.

1) A Debreceni Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának 09010/502929/2009/id. ügyszámú, 2009. február 7. napján készült jelentése szerint a panaszossal szemben a Debreceni Rendőrkapitányság két r. törzsőrmestere – egy férfi és egy nő – intézkedett.

A kérdéses napon forgalom-ellenőrzést hajtottak végre Debrecenben, a (...) utcában, amikor 15 óra 26 perc körül megállásra intették az előttük haladó Mercedes típusú személygépkocsi vezetőjét – a panaszost –, mivel annak hátsó hatósági jelzése olyan mértékben volt szennyezett, hogy emiatt nem lehetett leolvasni. A r. törzsőrmester férfi közölte a panaszossal a rendőri ellenőrzés okát, és megállapította, hogy annak iratai rendben voltak. A panaszos kiszállt a gépkocsiból és megnézte a hatósági jelzést, amit még közvetlenül a jármű mögött állva sem lehetett leolvasni annak szennyezettsége miatt. A panaszos közölte, hogy az valóban olvashatatlan, de ő nagyon sokat közlekedik a járművel, és aznap reggel pont olyan területen járt, ahol rossz időjárási viszonyok voltak: esett a hó, sáros volt az út, és az eső is esett.

A jelentés szerint a r. törzsőrmester ekkor közölte a panaszossal, hogy szabálysértést követett el, amelynek tényét a panaszos elismerte, de kérte, hogy ne büntessék meg. A panaszos arra hivatkozott, hogy éppen mosatni viszi az autót, és hogy nagyon sokat vezet, ezért nincs ideje azt megtakarítani, akkor is éppen munkája miatt sietnie kellett.

A jelentés tartalmazza továbbá, hogy a r. törzsőrmester meglátása szerint a rendszám nem aznap lett szennyezett, hanem több napra visszavezethető annak koszolódása. A r. törzsőrmester meglátása szerint pedig az ilyen mértékben szennyezett hatósági jelzés alkalmas arra, hogy nagyobb szabálysértés, esetleg bűncselekmény elkövetése esetén a

jármű vezetője a felelősség alól mentesüljön. (Például a sebességellenőrzések során sokan alkalmazzák a hatósági jelzés eltávolítását, beszennyezését, illetve a rossz időjárási viszonyokra hivatkozva szándékosan nem takarítják meg, ezért sebesség túllépés esetén nem lehet felelősségre vonni a járművezetőt.)

A r. törzsőrmester közölte a panaszossal, hogy helyszíni bírságot ajánl fel – amit 30 napon belül kell befizetnie postai úton, illetve, ha nem fogadja azt el, akkor feljelentést tesz. A panaszos megkérte a rendőrt, hogy ne büntesse őt meg, csak figyelmeztetésben részesítse, mert „ez nem nagy szabálysértés, meg ő sokat segít műszaki szakértőként a rendőrségnek ingyen”, illetve ő „nagyon sok rendőrt ismer, akiknek nevét nem közölte”. A jelentés szerint a panaszos azt is mondta, hogy ha őt a rendőr megbünteti, akkor olyas valakit büntet meg, aki lehet, hogy éppen neki is szívességet fog tenni; illetve, hogy a rendőrnek nem az olyan jó autókkal kellene foglalkoznia, mint a panaszosé, hanem a rossz műszaki állapotban levőkkel.

A rendőrségi jelentés szerint a r. törzsőrmester ekkor ismét azt mondta, hogy a szabálysértés elkövetése miatt helyszíni bírságot tud felajánlani. A panaszos közölte, hogy rendben, bírságolja őt meg. A r. törzsőrmester közölte annak összegét, amit tízezer forintban állapított meg. A panaszos reakciója erre az volt, hogy ha bosszút akar állni rajta a rendőr, akkor harmincezer forintra büntesse őt meg.

A jelentés szerint a panaszos a tízezer forintos bírságot elfogadta, ezért a r. törzsőrmester az annak kiszabásáról szóló nyomtatvány kitöltésével megbízta rendőrtársát, r. törzsőrmester nőt, aki az intézkedés során végig biztosított.

Ekkor a panaszos utasa kiszállt a gépkocsiból, és folyamatosan rosszindulatú megjegyzéseket tett, ezért a r. törzsőrmester férfi felszólította őt, hogy hagyja azt abba, mivel akadályozza a rendőri intézkedést, és üljön vissza a járműbe. Az utas közölte, hogy inkább az utcán állna, de a megjegyzéseket abbahagyta. A panaszos viszont ezek után közölte, hogy inkább nem ír alá semmit sem, mivel szerinte az jogszerűtlen eljárás, és hogy szerinte „a rendőrök mindig a nagy Mercedessel közlekedő vezetőket büntetik meg”. A panaszos azt is mondta a r. törzsőrmesternek, hogy arrogáns viselkedése miatt fel fogja jelenteni, valamint a bírság összege is magas, ezért azt – az utasa tanácsára – nem fogadja el.

A r. törzsőrmesternek ezt követően a helyszínen stornóznia kellett a bírság kiszabásáról szóló nyomtatványt, egyben közölte a panaszossal, hogy feljelentést tesz ellene. A panaszos válasza az volt, hogy ő is feljelentést tesz a rendőrrel szemben.

Az intézkedés végén a r. törzsőrmester visszaadta a panaszos iratait, aki elkérte a jelvényt, amit a rendőr rendelkezésére bocsátott.

A jelentés tartalmazza továbbá, hogy a r. törzsőrmester férfi – elmondása szerint – az állampolgárokkal szemben mindig a kellő tiszteletet megadva intézkedik, eddig nem tettek vele szemben panaszt a munkája miatt, a rendőri magatartás szabályait mindig maradéktalanul betartja, és a konkrét ügyben a panaszossal szemben nem tanúsított

arrogáns viselkedést. A r. törzsőrmester meglátása szerint a panaszos „problémája abból adódott, hogy őt egyáltalán meg merik büntetni egy ilyen »kis« szabálysértés miatt”.

2) A Debreceni Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán 2009. február 4. napján az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben szabálysértési ügyben feljelentést tettek. (A feljelentés 09010/502929/2009/id. ügyszám alatt szerepel.)

A feljelentés a rendőri jelentésben leírtakhoz képest azt a többletinformációt tartalmazza, hogy az intézkedő rendőrök szerint a közút a panaszos által elkövetett szabálysértés idején teljesen száraz volt, és derült volt az idő. A feljelentés szerint a panaszos közlése nem volt egyértelmű: először azt mondta, hogy nyomban lemosatja az autót, mert éppen oda indult, majd pedig azt mondta, hogy neki nincs arra ideje, hogy megálljon lemosni, mert nagyon sok dolga van, siet munkaügyben.

A feljelentés tanúsága szerint továbbá a panaszos tiltakozott mindenféle eljárással szemben, kizárólag a figyelmeztetést fogadta volna el, a rendőrök azonban közölték vele, hogy csak bírság kiszabására vagy feljelentés megtételére van lehetőség a szabálysértés elkövetése miatt – de annak indokát nem volt hajlandó a panaszos végighallgatni.

3) A Debreceni Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának megbízott alosztályvezetője által 2009. február 5. napján készített hivatalos feljegyzés szerint a panaszos az előző napon 16 órakor megjelent a Debreceni Rendőrkapitányságon panasztétel céljából.

A hivatalos feljegyzés az állásfoglalás előző pontjaiban ismertetett rendőri jelentéshez, illetve a feljelentéshez képest az alábbi kiegészítéseket tartalmazza.

A panaszos a megbízott alosztályvezető meghallgatása alatt többször is megjegyezte, hogy tiszteletlenül, arrogánsan és lekezelően beszélt vele a r. törzsőrmester, és úgy intézkedett vele szemben, mint egy bűnözővel. A vele szemben intézkedő rendőrök az intézkedés végéig használták a megkülönböztető fényjelzést, ami a panaszos véleménye szerint alkalmas volt arra, hogy az a járókelők figyelmét felhívja. A panaszos sérelmezte azt is, hogy a helyszíni bírság kiszabásakor a rendőr nem vette figyelembe azt a tényt, hogy esős idő volt és éppen egy tanyáról érkezett Debrecenbe.

A feljegyzésből kitűnően, a panaszos meghallgatása idején megjelent a panaszos utasa is a rendőrség épületében, aki szintén a panaszos által elmondottakat erősítette meg, illetve azt annyival egészítette ki, hogy az ellenőrzés időtartamára kiszállt a gépkocsiból, és a szabálysértés tényének közlését követően szeretne volna megerősíteni, hogy valóban egy tanyáról érkeztek a városba, a rendőr azonban nem várta meg, hogy befejezze mondanivalóját, mondván, hogy vele szemben nem folytat intézkedést.

A panaszos és utasa a meghallgatás során egyaránt a rendőr hangnemét sérelmezték, és azt állították, hogy azért kezdeményezett intézkedést velük szemben, mert Mercedes típusú gépkocsival közlekedtek.

A feljegyzés szerint a meghallgatás időpontjában arról értesítette telefonon a r. törzsőrmester a megbízott alosztályvezetőt, hogy intézkedett a panaszossal szemben a (...) utcán, aki panasszal fog élni az intézkedés ellen.

4) A panaszos által előterjesztett panasz kapcsán elrendelt közigazgatási eljárás keretében a rendőri intézkedést foganatosító két rendőrt meghallgatták: a r. törzsőrmester férfit 2009. február 23-án, a r. törzsőrmester nőt február 24-én.

a) A Debreceni Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának 341-105/20/2009. P. sz., 2009. február 23-án kelt meghallgatási jegyzőkönyve rögzíti a r. törzsőrmester férfi vallomását. A meghallgatási jegyzőkönyv a panaszolt eseményeket a rendőrségi jegyzőkönyvben, a feljelentésben, illetve Közlekedésrendészeti Osztály megbízott alosztályvezetője által készített hivatalos feljegyzésben foglaltakkal lényegét tekintve egyezően, illetve azzal a kiegészítéssel tartalmazza, hogy a rendőr a helyszíni bírság kiszabására történő figyelmeztetés elhangzásakor közölte a panaszos azzal kapcsolatos jogait és kötelezettségeit; továbbá ő az intézkedés ideje alatt mindvégig tisztelettudóan beszélt a panaszossal és utasával, velük szemben nem tanúsított arrogáns magatartást.

b) A Debreceni Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályának 341-105/20/2009. P. sz., 2009. február 24-án kelt meghallgatási jegyzőkönyve rögzíti a r. törzsőrmester nő vallomását.

A meghallgatási jegyzőkönyv a panaszolt eseményeket a rendőrségi jegyzőkönyvben, a feljelentésben, a Közlekedésrendészeti Osztály megbízott alosztályvezetője által készített hivatalos feljegyzésben és a r. törzsőrmester férfi meghallgatási jegyzőkönyvében foglaltakkal lényegét tekintve egyezően tartalmazza.

A r. törzsőrmester nő meghallgatása során megerősítette a szabálysértés elkövetésére vonatkozó tény: nyilatkozata szerint a kérdéses időpontban a szolgálati gépkocsival közlekedve arra lettek figyelmesek járőrtársával, hogy az előttük haladó – a panaszos által vezetett – gépkocsi hátsó része olyan mértékben volt szennyezett, hogy annak hatósági jelzését egyáltalán nem lehetett azonosítani, ezért megkülönböztető jelzés használatával megállították a panaszost, aki elismerte a rendszám-tábla szennyezettségét. A rendőrnő vallomásában elmondta azt is, hogy a panaszos azt közölte velük, hogy esős és sáros útszakaszon közlekedett aznap, ugyanakkor a rendőrnő megjegyezte, hogy az intézkedés időtartama alatt nem esett az eső és az úttest sem volt vizes.

A meghallgatási jegyzőkönyv szerint a rendőr nő lehúzott ablaknál ült a szolgálati járműben, ezért hallotta ő is, amikor a panaszos azt mondta, hogy mindig a nagy értékű Mercedessel közlekedőket büntetik meg a rendőrök.

A rendőrnő az ő és járőrtársa magatartásával kapcsolatban pedig úgy nyilatkozott, hogy nem beszéltek tiszteletlenül és nem tanúsítottak arrogáns viselkedést a panaszossal szemben, munkájuk során az intézkedéseik miatt ilyen jellegű panasz egyetlen esetben sem érte őket.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendelkezésre bocsátott rendőrségi iratok alapján megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszos emberi méltóságához és tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. V. fejezetének 44-45. §-a szerint a rendőr eljárása során jogosult közlekedésrendészeti intézkedéseket foganatosítani. A 44. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait.

A konkrét esetben a panaszos – általa sem vitatottan – szennyezett rendszám táblával vett részt a forgalomban.

A KRESZ 5. §-a előírja a járművek közlekedésben való részvételének feltételeit. Az 5. § (5) bekezdése szerint a hatósági jelzést a járművön jól olvasható állapotban kell tartani. Ez azt jelenti, hogy a hatósági jelzést szükség esetén meg kell tisztítani a rákerülő sártól, egyéb szennyeződésektől. Ez az előírás azt szolgálja, hogy a járműveket, illetve egy esetleges közlekedési baleset résztvevőjét vagy a szabályszegést elkövető járművezetőt azonosítani lehessen; továbbá a gépjárművekkel kapcsolatos bűncselekmények feltárhatóságát.

A panaszos gépjárművének hatósági jelzése nem felelt meg a vonatkozó KRESZ előírásnak, ezért a panaszos megvalósította az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. §-a szerinti, a

közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének szabálysértését. Eszerint az, aki a KRESZ 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi – ha a Szabs. r. 42-51. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg – szabálysértést követ el, ami miatt harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható. A szabálysértés miatt a rendőrség helyszíni bírságot szabhat ki.

A Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok és a felsorolt jogi normák alapján megállapította, hogy az intézkedő rendőrök megfelelő jogalap birtokában, indokoltan végezték el a közlekedésrendészeti intézkedést, így azzal összefüggésben nem valósult meg a panaszos alapvető jogának sérelme.

A Testület megjegyzi, hogy nem tartotta szükségesnek az Országos Meteorológiai Intézetet megkeresni annak tekintetében, hogy a kérdéses napon milyen időjárás volt, mivel a KRESZ 5. §-ában foglalt feltételeknek minden időjárási és útviszonyok között teljesülniük kell ahhoz, hogy biztonságosan és a jogszabályi előírásoknak megfelelően közlekedjenek.

2) A panaszos sérelmezte beadványában, hogy amikor az intézkedés végén elkérte a r. törzsőrmester azonosító számát, azt a választ kapta, hogy „nem látja?”

A Testület ezzel kapcsolatban utal az Rtv. 20. §-ára, amely tartalmazza a rendőri intézkedés során a rendőr azonosítására vonatkozó rendelkezéseket, amelyeknek az a célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ennek ugyanakkor nem lehet olyan hatása, hogy az intézkedést akadályozza. A 20. § (1) bekezdése szerint a rendőrt intézkedése során vagy az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt, minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti (pl. azonnali beavatkozás, fellépés szükséges), ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni.

A szolgálati fellépés módját a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. §-a részletezi. A 4. § (1) és (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha annak eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja, kivéve, ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti (ez esetben azt az intézkedést követően kell megtenni).

Az azonosíthatóságra és a szolgálati fellépés módjára vonatkozó jogszabályi rendelkezések garanciális jelentőségűek, mert megtartásuk biztosítékot jelenthet arra nézve, hogy az állampolgároknak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949.

évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető joga érvényesülhessen a velük szemben foganatosított intézkedések alkalmával. Amennyiben viszont ezek az alapvető formai elemek hiányoznak, akkor sérül ez az alapjog.

A panaszos állítása szerint a r. törzszakaszlós az azonosító számát az intézkedés végén nem közölte, míg a rendőri jelentés és a meghallgatási jegyzőkönyv tanúsága szerint az intézkedést követően mondta meg azt a rendőr. A Testület abban a tekintetben, hogy a rendőr az azonosító számát megmondta, vagy csak megmutatta, nem tudott kétséget kizáróan állást foglalni, ugyanakkor azt mindenképpen megállapította, hogy az Rtv. 20. §-a szerinti kötelezettségét a r. törzsőrmester megsértette, mivel a konkrét esetben nem állt fenn a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény, ami azt tette volna indokolttá, hogy csak az intézkedést követően tegyen eleget az azonosításnak. Ebben a tekintetben a Testület megállapította a jogállamiság és a jogbiztonság alkotmányos alapelveiből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét.

3) A panasz szerint a r. törzsőrmester férfi agresszíven lépett fel a panaszossal szemben, és úgy bánt vele, mint egy bűnözővel.

Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszos állításával szemben a rendőri jelentés, illetve a meghallgatási jegyzőkönyv szerint a r. törzsőrmester nem beszélt tiszteletlenül és nem viselkedett agresszív módon a panaszossal szemben. A r. törzsőrmester ezen állítását alátámasztja a r. törzsőrmester nő meghallgatás során tett nyilatkozata is.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a panaszos beadványában foglaltak vagy a rendőrök elmondásaiban foglaltak felelnek meg a valóságnak.

Mivel a Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panaszban sérelmezett agresszív, félelmet keltő rendőri viselkedés megtörténte vonatkozásában, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértését nem tartotta megállapíthatónak.

A Testület ugyanakkor – más állásfoglalásaihoz hasonlóan [pl. a Testület 108/2008. (X. 8.) sz., illetve 143/2008. (XI. 26.) sz. állásfoglalások], – ezen panaszügy kapcsán is felhívja arra a figyelmet, hogy a rendőrségnek minden intézkedése során szem előtt kell tartania azt, hogy a feladatai ellátása során tiszteletben tartsa és védelmezzék az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható a határozott, ám udvarias és kulturált fellépés.

IV.

A fentiek alapján a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély mértékű sérelmét állapította meg, az emberi méltósághoz való jogának megsértése ugyanakkor – az ellentmondó bizonyítékok alapján – nem volt megállapítható, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően, a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2009. április 29.

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület